

© Arian Botey

DO2 LLOPS

DOSSIER DE PETITES CRÍTQUES

III lliure

TEMPORADA 25—26

INTRODUCCIÓ A LES PETITES CRÍTQUES — 3

ABANS DE VENIR A VEURE L'ESPECTACLE — 5

LÈXIC RELACIONAT AMB L'ESPECTACLE — 8

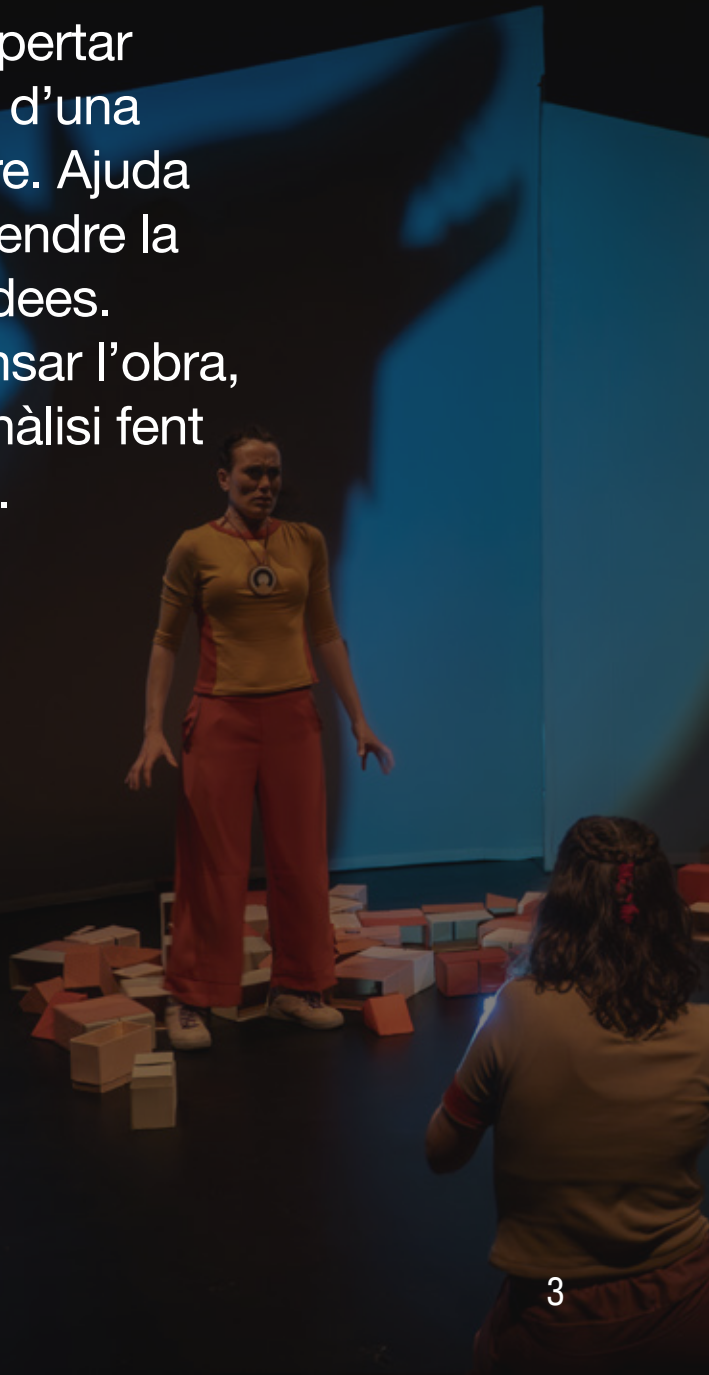
PREGUNTES SOBRE L'ESPECTACLE — 12

PROPOSTES DE TREBALL — 14

MÉS PROPOSTES DE TREBALL — 17

INTRODUCCIÓ A LES PETITES CRÍTQUES

Les **Petites crítiques** són un material d'acompanyament que vol apropar la noció de la crítica teatral als infants, no per formar crítics professionals sinó perquè les eines que fa servir la crítica fomenten una actitud activa de l'espectador que ens sembla imprescindible d'incentivar. Despertar el sentit crític permet mirar món d'una altra manera, més enllà del teatre. Ajuda a qüestionar-se les coses, a entendre la complexitat i la confrontació d'idees. També és un exercici per (re)pensar l'obra, tornar a l'experiència des de l'anàlisi fent l'acció de recordar allò viscut. Per aconseguir-ho, els dossiers de **Petites crítiques** relacionen els espectacles programats amb determinats aspectes del llenguatge escènic.

© Arian Botey

DO2 LLOPS

PRESENTACIÓ

Qui som realment? Allò que ensenyem o allò que amaguem? Llums. Ombres. Llops que conviuen dins nostre. De vegades es parlen entre ells. D'altres, s'enfaden, riuen, lluiten o fins i tot dansen.

DO2 llops és un viatge introspectiu cap a l'essència i la identitat de l'individu mitjançant la poètica de l'objecte. És també una recerca per trobar l'equilibri intern i poder estar en harmonia amb la comunitat i amb un mateix. Una proposta que convida a revisar-nos com a persones ciutadanes o éssers d'aquest planeta, cercant una transformació personal i col·lectiva. *DO2 llops* parteix d'una llegenda dels indis cherokees que reflexiona sobre el reconeixement i la gestió de les emocions i, en particular, de la ràbia. La llegenda ens recorda la importància de fer-nos conscients d'allò que sentim i d'escollir nodrir aquelles emocions que ens portin a viure amb més harmonia i llibertat.

TREBALL AMB L'ESPECTACLE

Amb aquest espectacle volem parlar dels temes propis de l'obra com ara la ràbia i les emocions; de conceptes del llenguatge escènic presents a la posada en escena, com el teatre d'ombres, les màscares i els colors, i també descobrir la cultura cherokee. Per això trobareu en aquest dossier un recull de lèxic relacionat específicament amb aquests i d'altres aspectes de l'espectacle. Hi ha també un seguit de preguntes i propostes de treball perquè pugueu fer-ne reflexió i valoració amb l'alumnat més enllà de la primera impressió –el m'agrada/no m'agrada, i recollir-les en una proposta creativa per als infants, o per crear les vostres pròpies propostes.

IDEA I CREACIÓ

Núria Olivé, Maria Ballús, Anna Farriol, Txell Felip i Mireia Fernández

DIRECCIÓ

Mireia Fernández

INTÈRPRETS

Maria Ballús, Núria Olivé i Jordi Sala

ESCENOGRAFIA

Clàudia Vilà

VESTUARI

Clàudia Vilà i Art and Seams

IL·LUMINACIÓ

Guillem Gelabert

ESPAI SONOR

I MÚSICA ORIGINAL

Jordi Sala

PRODUCCIÓ

Engruna Teatre

AMB EL SUPORT

I LA COMPLICITAT DE

Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC), L'Estruch Fàbrica de Creació, laSala/elPetit, Teatre Artesà i TTP

IDIOMA

Espectacle en català

EDAT RECOMANADA

4 i 5 anys (cicle Infantil)

LLOC

Montjuïc. Escenari de la Sala Fabià Puigserver

DURADA APROXIMADA

45' sense pausa

**ABANS DE VENIR
A VEURE L'ESPECTACLE**

Abans de venir a veure l'espectacle, us recomanem que prepareu la sortida amb les propostes següents. També podeu revisar les paraules del lèxic d'aquest dossier per avançar i entendre millor el món que proposa l'espectacle.

1. CONVERSES PRÈVIES

Abans de venir al teatre, podeu parlar dels temes que sortiran a l'obra. Així anireu entrant al seu univers i, a més, després de la funció podeu reprendre la conversa i veure què us ha aportat de nou, què heu descobert, què heu après...

Podeu proposar preguntes com:

Alguna vegada he sentit ràbia/m'he enfadat? Per què en vaig sentir? M'agrada enfadar-me? Què faig quan m'enfado? Com em sento? Em sento gran i fort o petit i esquifit? Sento que em descontrolo? Alguna vegada algú s'ha enfadat amb mi? Com em sento quan s'enfaden els altres? Com definiria la ràbia? Si la ràbia fos un color, de quin color seria? Les persones som bones o dolentes? De vegades podem fer coses bones i de vegades dolentes?

2. CONTES

Podeu llegir algun conte que parli de la ràbia i de les emocions:

Els dos llops, de Wilfred. Akiara Books.

Tinc un volcà, de Míriam Tirado. El cep i la nansa.

La cua del drac, de Mireia Canals. Salvatella.

Mi miedo y yo, de Francesc Sanna. Impedimenta.

Tot el que sé quan m'enfado, de Jaume Copons. Combel Editorial.

En Ferran enfadat, de Hiawyn Oram. Ekare Europa.

3. AL TEATRE

Anar a teatre és una vivència que ens aporta molt en molts aspectes. És un lloc on podem reconèixer-nos i també entendre millor el món que ens envolta. Les històries i les imatges que veiem dalt de l'escenari ens conviden a pensar, a fer-nos preguntes i a mirar les coses des d'una altra perspectiva. Submergir-nos en el teatre ens ajuda a desenvolupar el pensament crític i a comprendre més a fons tant la realitat com la nostra pròpia manera de sentir i veure la vida. Prepareu-vos per viure una experiència que us farà emocionar, somiar i descobrir noves sensacions. Perquè tots puguem passar-ho bé i aprofitar al màxim aquesta activitat, és important recordar algunes coses:

ESCOLTAR I MIRAR AMB MOLTA ATENCIÓ

Quan comença la funció, us heu de deixar endur pel que passa a l'escenari. Pareu bé l'orella a les veus, observeu els moviments, fixeu-vos en els materials i en els efectes de llum. Si esteu en silenci, podreu captar tots els petits detalls.

EXPRESSAR LES EMOCIONS EN EL MOMENT ADEQUAT

Al teatre passen moltes coses que ens poden fer riure, emocionar-nos o sorprendre'ns, i és fantàstic sentir-ho així! Però recordeu-vos de no interrompre l'espectacle quan ho feu.

RESPECTAR ELS ACTORS I EL PÚBLIC

Els artistes treballen de valent perquè tots gaudim de la seva feina. Si fem soroll o xerrem durant l'obra, podem distreure'ls i també impedir que la resta de persones gaudeixin tranquil·lament de la funció.

PARTICIPAR QUAN ENS HO DEMANIN

Algunes obres demanen la participació del públic. Quan ho fan, segur que està molt pensat perquè sigui fàcil i divertit. Us convidem a participar amb respecte! De totes maneres, si algun dia no voleu participar, no esteu obligats a fer-ho.

APLAUDIR AL FINAL

Quan s'acaba l'espectacle, és costum que el públic aplaudeixi per agrair a tots els artistes la seva dedicació i esforç.

TENIR CURA DE L'ESPAI

El teatre és un lloc especial que compartim. Hem de respectar les butaques, el terra, les instal·lacions i les persones que hi treballen o hi assisteixen. Així, tots podrem tornar-hi i trobar-lo en bones condicions.

LÈXIC RELACIONAT AMB L'ESPECTACLE

EMOCIÓ

En teatre les *emocions* són molt importants. Les emocions a diferència dels sentiments o els estats mouen els personatges i són la causa de les seves accions.

Un dels objectius de *DO2 llops* és que desenvolupem la intel·ligència emocional i potenciem la connexió amb nosaltres mateixos com a base per poder expressar les nostres emocions i necessitats. Per això val la pena parlar amb els infants sobre les emocions.

Les emocions són sensacions molt intenses que sentim dins nostre. Poden venir quan ens passa o pensem alguna cosa. De vegades ens fan sentir bé i de vegades no tant. I de vegades poden durar molta estona i costar que desapareguin.

Hi ha moltes emocions diferents! Per exemple, l'alegria, la por, l'enuig, la tristesa, l'amor, la sorpresa, el fàstic...

Quan fem teatre, les emocions són molt importants! Els personatges de teatre tenen emocions i això els fa fer coses com riure, córrer, cridar, abraçar... Les emocions, per tant, ens ajuden a entendre com se senten els personatges. Les obres de teatre, com les pel·lícules o la música, desperten emocions fortes i poden fer plorar o riure el públic.

LLEGENDA

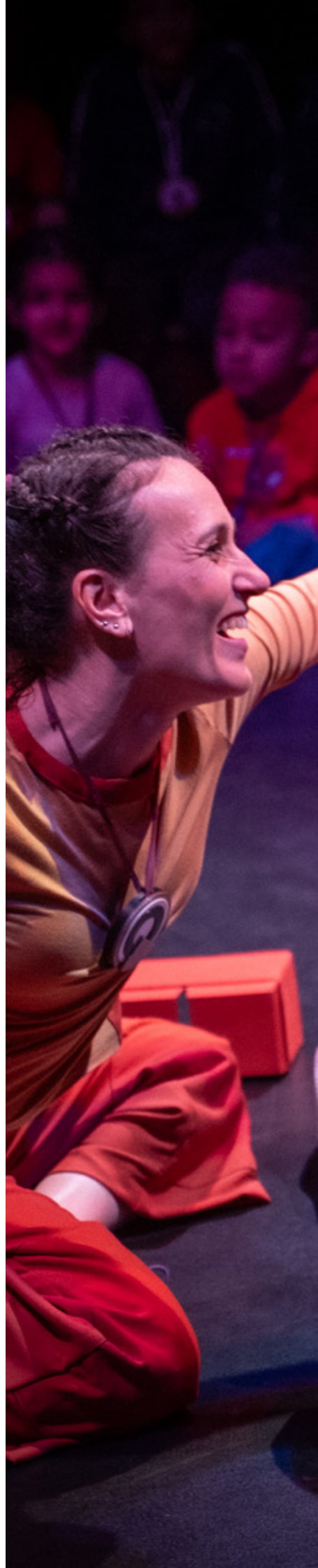
L'espectacle *DO2 llops* està basat en una *llegenda* dels indis cherokees. Segur que vosaltres també coneixeu altres llegendes, com la de Sant Jordi i el drac!

Una llegenda és un conte sobre un personatge o un fet més o menys real que la gent explica des de fa molt de temps, i que per això s'ha anat transformant. Parla de coses que poden semblar reals, però que també tenen una mica de màgia o de misteri. Les llegendes expliquen històries del nostre poble o del nostre país i ens ensenyen valors importants, com ara ser valents o ajudar els altres.

INDIS CHEROKEE

L'espectacle *DO2 llops* està basat en una llegenda dels indis cherokee, i ens sembla important que aprofitem per conèixer una mica la seva història i la seva cultura.

Els indis cherokee són un poble indígena que vivia als boscos del sud-est dels Estats Units. Vivien en pobles petits o clans de 350-600 persones i totes les famílies s'ajudaven entre elles. Les mares eren molt importants: quan naixia un infant, formava part del clan de la mare, i era el germà gran de la mare qui ajudava a ensenyar-los moltes coses. Aquesta organització és una societat matriarcal. Els cherokees estimaven i respectaven molt la natura, i pensaven que tots els éssers vius — les plantes, els animals i les persones — eren importants i s'havien de cuidar. Per això volien viure-hi en equilibri i harmonia. Feien cistells, ceràmica i vestits de cuir amb molta cura i habilitat. Al segle XIX, els cherokees van haver de marxar de casa seva a causa d'una expulsió territorial que s'anomena El Camí de Llàgrimes.

Avui, molts cherokees viuen a Oklahoma i continuen estimant les seves tradicions i la seva llengua. Sabies que, en la seva llengua, no tenen la paraula *adeu*? Ells diuen una paraula (semblant al nostre *a reveure*) que vol dir “fins que ens tornem a veure”, perquè pensen que sempre hi ha una nova trobada esperant.

Als EUA hi ha un museu dels indis cherokee:
<https://motcp.org/about/about-the-museum/>

La seva llegenda dels dos llops explica com cadascú de nosaltres té dos llops: un llop bo i un de dolent. Tots dos conviuen dins nostre, però dependrà de nosaltres quin dels dos viurà amb més intensitat. Segons la llegenda, s'ha d'alimentar el llop bo perquè sigui més fort.

MÀSCARA

Una *màscara* és una cara de cartó, de roba o d'un altre material que una persona es posa damunt la cara per fer veure que és algú que no és, o per expressar les emocions que tenim, com estar contents, tristos o enfadats. Pot tenir la forma d'un animal, d'una persona o d'un personatge divertit. La paraula *màscara* en llatí vol dir *persona* i va donar origen a la paraula *personatge*. També seria bonic pensar que ve de “més que la cara”, que és precisament allò que la màscara permet: tenir més cares a més d'aquella amb què naixem.

En festes populars i tradicionals, es fan servir per disfressar-se o per no ser reconeguts. Les màscares tenen forats als ulls o a la boca per poder veure-hi i respirar. En teatre es fan servir des de la Grècia antiga. Les màscares poden ser només de cara o de tot el cap. Fer-les servir demana una tècnica actoral específica, ja que l'interpret ha d'expressar-se a través del cos amb gestos amplificats!

OMBRA

Un dels recursos escènics que es fan servir a *DO2 llops* són les ombres xineses.

Les ombres són les figures fosques que projecten els objectes o les persones quan tapen la llum. Els arbres, per exemple, fan ombra perquè les fulles no deixen passar la llum del sol. El sol és la font principal que ens permet crear ombres, però també es poden fer amb llum artificial, com ara una bombeta o una espelma. Si hi ha llum, hi ha ombra. Les ombres formen part del nostre entorn però apareixen i desapareixen de la vista, són fugitives i canviants, com deu haver comprovat qualsevol pintor que hagi intentat traslladar-les a una tela.

Les ombres poden ser més grans o més petites, més clares o més fosques, i fins i tot poden ser de colors. Tot depèn d'on sigui la llum, de la intensitat amb què brilli i de les característiques de l'objecte que faci ombra, com ara el color o si és més o menys transparent.

Al teatre sovint utilitzem les ombres com a element escènic. El teatre d'ombres podria haver-se inventat quan el primer humà va alçar la mà al sol i va veure que la seva ombra projectada podia semblar un gos! O una serp! Aquest tipus de teatre existeix a l'Índia des de fa com a mínim 2.200 anys, i a la Xina es va convertir en un art complex. En essència, s'hi explica una història o es creen

imatges de forma simple amb les siluetes de les mans dels intèrprets, amb objectes o bé amb figures retallades, col·locades entre una pantalla i una font de llum perquè l'espectador en pugui veure les ombres projectades.

TEATRE PARTICIPATIU

Diem que *DO2 llops* és una obra *participativa* perquè, per exemple, en algun moment de l'obra donen a tothom una medalla que fa llum, ens fan explicar coses nostres, ens fan sortir a jugar amb els cubs o fer ombres...

Al teatre, hi ha gent que actua a l'escenari i gent que mira des de les butaques: els qui mirem som el públic, que també formem part del teatre. Quan riem, ens espantem, reflexionem o ens emocionem, en realitat ja hi estem participant!

Hi ha diferents maneres de participar en un espectacle. Hi ha obres de teatre que només mirem i escoltem tranquil·lament. N'hi ha d'altres que ens fan pensar i ens demanen una opinió sobre el que s'hi explica. També n'hi ha que ens provoquen i ens poden fer sentir coses molt reals, com ara fàstic, por, riure... I, de vegades, hi ha teatres on el públic pot pujar a l'escenari, jugar amb els intèrprets i fer de personatge. Aquestes últimes són les que anomenem *participatives*, però en realitat participem en totes!!!

RÀBIA

L'espectacle *DO2 llops* vol que aprenguem a identificar diferents emocions i, sobretot, a conèixer amb l'emoció de la ràbia, perquè la posem en valor com a emoció vàlida i necessària.

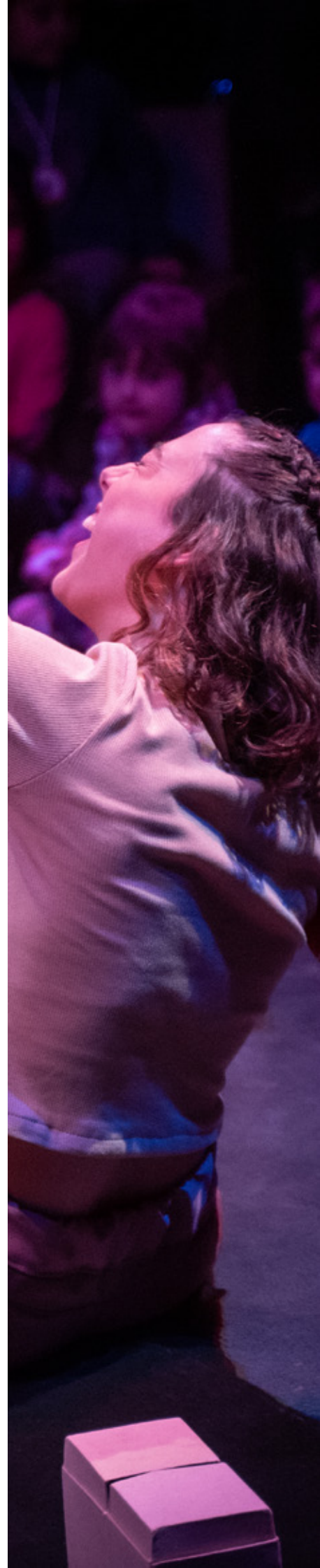
La ràbia és un estat anímic en el qual ens sentim irritats i molt enfadats. És a dir, tenim ràbia quan estem molt enfadats amb algú o per alguna cosa. I podríem dir que una cosa o una persona ens fa ràbia si ens molesta, ens posa en una situació difícil o ens causa molts problemes. Per exemple ens fa ràbia que el mal temps no ens deixi fer una excursió!

La sensació que ens produeix la ràbia és com un verí s'enfila per les entranyes, accelera el cor, tensa la mandíbula i sembla que haguem d'explotar com una olla a pressió. De totes maneres, alguns psicòlegs defensen que la ràbia és una emoció molt natural i humana, i que mai l'hem de rebutjar. Aquest sentiment pot tenir una utilitat: ens permet defensar-nos quan estem en perill, sobreposar-nos en situacions difícils i ens fa establir límits. El problema és si aquesta sensació es manté a llarg termini, perquè pot acabar sent destructiva tant cap als altres com cap a nosaltres mateixos.

En aquests links podreu trobar més informació sobre aquesta emoció en els infants:

https://www.ara.cat/estils/benestar/estripar-paper-metode-mes-senzill-desenfadar_1_4999470.amp.html

<https://somos estupendas.com/que-es-el-ego-y-ejemplos/>

PREGUNTES SOBRE L'ESPECTACLE

Preguntes sobre l'espectacle

Us proposem una reflexió col·lectiva a l'entorn de l'obra i dels temes que tracta.

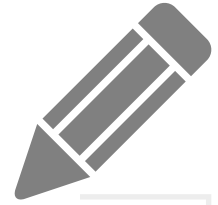
A continuació, us proposem algunes preguntes que us poden anar bé per reflexionar sobre l'espectacle. Teniu informació al glossari que us pot ajudar a raonar les respostes.

- En primer lloc, us recomanem recuperar les preguntes inicials i tornar-les a fer. Han canviat les respostes després de veure l'espectacle?
- L'espectacle *DO2 llops* parla molt de les emocions. Quines emocions coneixes? Quines t'agrada sentir i quines no? Què és per a tu una emoció? Creus que és important parlar-ne?
- És important conèixer-nos i saber com reaccionem per entendre'ns nosaltres mateixos. A tu què et fa enfadar? Què et tranquil·litza? Què et fa por? Què et fa riure?
- Per què creus que han triat el blau i el vermell per representar els dos llops? Quins colors imagines que tens dins quan estàs trist? I quan estàs en calma?
- Tu acceptes els teus llops?
- La Tala i la Maka són amigues, s'estimen molt i juguen juntes, però un dia passa alguna cosa entre elles que ho canvia tot per sempre. Sabries dir què li passa a la Tala? Per què creus que li passa? I com reacciona la Maka? T'ha passat alguna vegada alguna cosa semblant? Com et vas sentir? Què vas fer per solucionar-ho?
- Segons la llegenda dels indis cherokee, tots tenim dos llops dins nostre: un de lluminós i un altre ple de ràbia. Quin és el llop que la Maka no vol tenir quan descobreix que els tenim tots dos a dins?
- En teatre tot es pot representar i a més es pot fer de moltes maneres diferents. A l'obra fan servir molts recursos: ombres, objectes, màscares... De quines maneres diferents has vist que representaven els llops en escena? Et pots imaginar altres maneres de representar un llop?
- Diem que *DO2 llops* és una obra participativa. En quins moments el públic participava a l'obra? Tu hi has participat? T'ha agradat fer-ho? Si no ho has fet, haguessin volgut fer-ho?

**PROPOSTES
DE TREBALL**

De tots els moments de l'obra, tria'n un que t'hagi agradat especialment i fes-ne un dibuix:

*Compartiu en veu alta el moment que heu triat. Per què us ha agradat?
Què hi passava?*

Encercla les dues emocions que segons tu defineixen millor l'espectacle 'D'Q2 llops'.
Després, relaciona les dues emocions que hakis triat amb la cara que tu consideris, segons sigui una emoció que t'agradi o no t'agradi sentir.

M'AGRADA

NO M'AGRADA

Comparteix la teva resposta amb les dels companys i companyes de classe. Feu triat les mateixes paraules? Les heu relacionades amb la mateixa cara? El teatre, cadascú el viu a la seva manera. Tothom pot tenir opinions diferents del mateix espectacle!

MÉS PROPOSTES DE TREBALL

Aquí teniu més propostes de treball per fer després d'haver vist l'espectacle:

DIBUIXAR LA RÀBIA

- Dibuixeu la ràbia. Com és? De quin color us la imagineu? És gran? És petita? Té formes arrodonides o és punxeguda? Té cara?

LA RESPIRACIÓ

- La respiració ens ajuda a calmar-nos quan ens enfadem o ens posem nerviosos. Us proposem que els infants dibuixin en un full unes muntanyes molt altes. Que tinguin pujades i baixades. Amb el dit, que ressegueixin la silueta i agafin aire pel nas quan la muntanya pugi i el treguin suaument per la boca quan baixi. Es pot repetir tantes vegades com es vulgui.

LES DUES CAIXES

- Agafeu dues caixes i, amb tot el grup, decoreu-les. Les podeu pintar, posar-hi adhesius, fer un collage... És important que cada infant faci la seva aportació a totes dues caixes. Una de les caixes serà la de la ràbia, les pors, les inseguretats... la de la part més fosca de cadascú. L'altra, serà la que utilitzarem per guardar-hi les coses boniques, les que ens fan sentir bé o ens fan riure, els nostres desitjos, somnis, tot allò que ens calma. Situem les caixes en algun lloc de l'aula, accessible a tots els infants. Cadascú pot obrir una de les caixes per dir allò que necessiti expressar.

LES QUATRE EMOCIONS

- Dividim la classe en 4 zones: podem marcar el terra amb cinta de paper. L'espai ha de ser el més diàfan possible. Cada zona estarà associada a una emoció: la tristesa, la por, la ràbia i l'alegria. Quan els infants caminin per cada zona hauran d'expressar-la. Feu-ho primer seguint un ordre tots els infants alhora i poseu una música per identificar cada emoció. Després ho podeu fer de manera més lliure i que triïn ells quan volen canviar de zona. També ho podeu fer de manera que quan la música s'aturi, els infants s'hagin de quedar congelats, fent una estàtua que representi aquella emoció. Aquí teniu una proposta de música per a cada emoció:

Tristesa *Billie Eilish - What Was I Made For? (Official Music Video)*

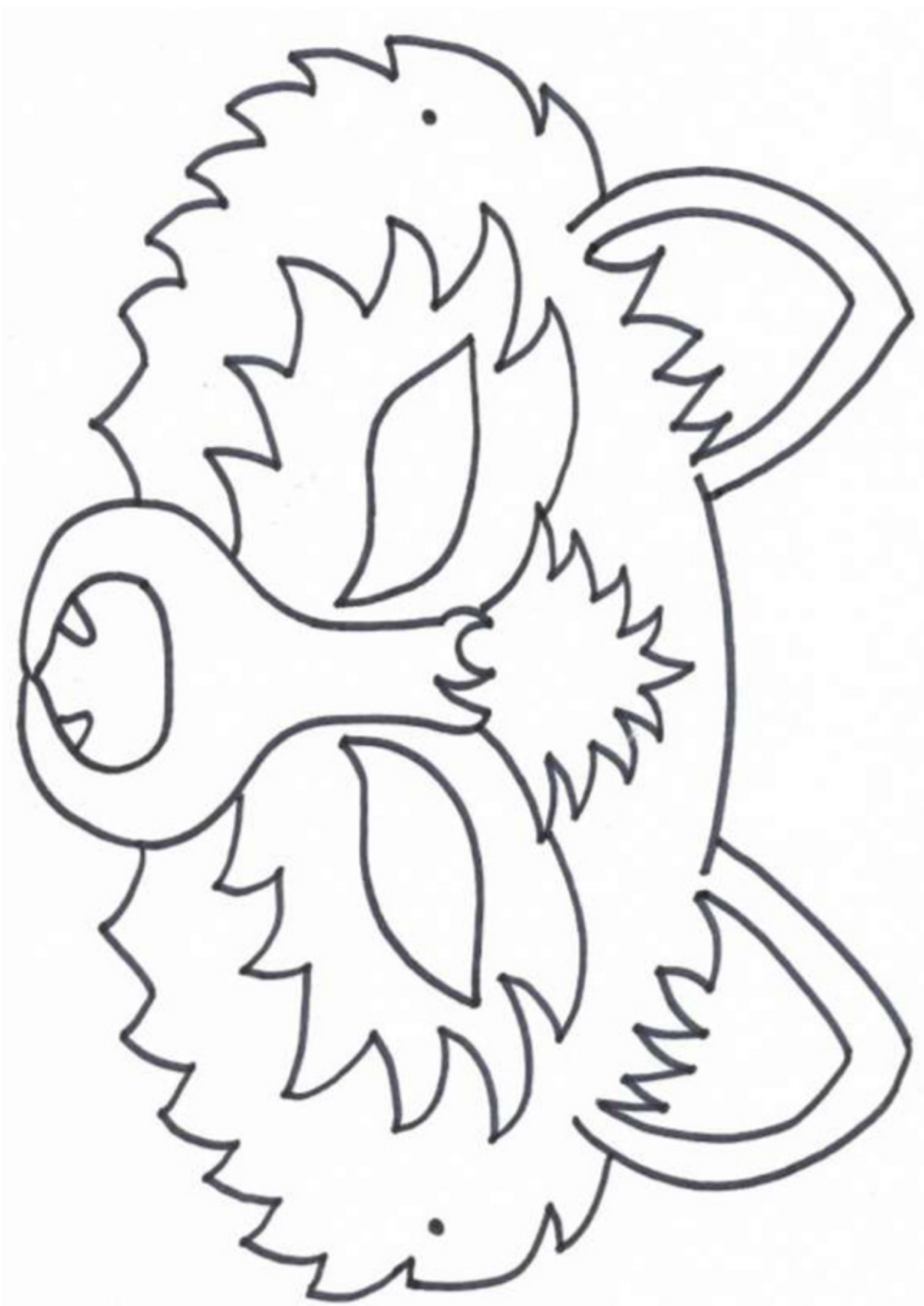
Ràbia *Master of Puppets (Remastered)*

Alegria *Katrina & The Waves - Walking On Sunshine (Official Music Video)*

Por *Dune Official Soundtrack | Paul's Dream - Hans Zimmer | WaterTower*

CONSTRUIR LA NOSTRA MÀSCARA DE LLOP

- Tal com explica la llegenda dels indis cherokee, tothom té dos llops dins seu. L'un és de color blau i li agraden els petons i les abraçades; l'altre és de color vermell i és fort i ple de ràbia. Però la gent no som només blaves o vermelles per dins, tenim molts més colors. Pinta la teva màscara de llop amb els colors que t'imaginis que tens dins.

COLORS FREDS I COLORS CÀLIDS

- L'espectacle *DO2 llops* juga identificant el color blau amb el llop bo i el vermell amb el dolent. Els colors es poden classificar en *freds* i *càlids*. Els colors blau és un color fred, com el verd, el blanc i el gris. I el vermell és un color càlid, com el groc i el marró. Cada color suggereix unes emocions i unes sensacions diferents. Us proposem que experimenteu les diferències que evoquen aquestes dues tonalitats. Doneu als infants plantilles d'un mateix dibuix sense pintar. Que cada alumne triï si el vol pintar amb colors freds o càlids, però que faci servir només una de les dues opcions. Podeu pintar amb pintura, llapis, retoladors, ceres... Després, compareu els dibuixos. Quines diferències genera una paleta de colors o l'altra?